

תקונא שתין - צג ע"ב

משפטmesh בז וקיה מנגיג בז את המחותנים, אף בז משאה, שהיה במוועג, קיה משפטmesh במטה. ולמה נקרא מטטרו"ן מטה? זכויות שלפעמים מטה כלפי זכות למידקים, ולפעמים מטה חובה לרשותים, וכך התההפפ מטה לרשעים, ולבענין הלהקוטם בז, לנחש, לרשיים להלקוטם בז, וממבחן לmeta לצדיקים, לתת להם בז שבר.

שבע הוא הקדוש ברוך הוא על המלך הזה, כמו שהנשמה שרכבת על הגוף, וצדיק, במקום הזה נאמר בו צדיק מושליראת אלהים, מושם שהואמה פה פה דין לרחים, ובמקום הזה צדיק שנוי מעשה כדי שיתהפפ מדין לרחים, ונשנו הרשם ונסנו מקומ, והקדוש ברוך הוא שהוא מבפנים, נאמר בו אני יהוה לא שניתי, שהוא רחמים ומןין, אין בו דין כלול ולא שנויים.

ובשארם שולט על יצורנו, נהפק הנחשות לmeta, ואם יצרו שולט עליון, נהפק מטה לנחש, ומיד וינס משה מפניו. מה זה וינס? אלא באן רומי שנוי מקום, שבורה מפהומו ומלפניו, וזהו סוד ותפקחות עיני שניהם, ובמה נפקחו? לדעת טוב ורע, שהוא המטה הפלול משגניהם. כשתההפפ מטה לנחש, נאמר בו רשות וטוב לו.

תקון אחר ושים

בראשית - זו מתחשנה, אלהים - זו האם העילונה, מעשה, שנייהם יראה ואהבה, את השם - זה הקול, ואת הארץ - זה הדבר, ובכל חטא או אדם

מטטרו"ן, דביה הוה משפטmesh משה רבינו, וגונא דעתך דאמציתא דהוא משפטmesh ביה, והוה מנגיג פטאין ביה, אויך כי משה דהוה גונא דיליה, הוה משפטmesh במטה, ואמאי אתקיי מטטרו"ן מטה, דلزمני מטה כלפי זכו לצדיקיא, ולו מנין מטה כלפי חובה לשיעיא, ובגין דא אתהפפ ממטה לנחש לרשיעיא לאלקאה לוון ביה, ומבחן לmeta

לצדיקיא למיניב לוון ביה אגרא.

ההבי Aiyo על Hai מלאכা קודשא בריך הוא, גונא דגנטמא דרכיב עלי גופא, וצדיק בהאי אתר אטמר ביה (שמואל ב כ) צדיק מושל יראת אלהים, בגין דהאו מהפהה דינא לרבמי, ובהאי אתר צדיק שנוי מעשה, בגין דיתהפפ מדינא לרבמי, ונשנו הרשם ונסנו מקום, וקידשא בריך היא דהאו מלגאו, אטמר ביה (מלאכי ג ו) אני יהוד לא שביתי, דהאו רחום וחנון, לית ביה דינא כלול ולא שנויין.

וכד בר נש שליט על יצירה, נהפק נחש לmeta, ואם יצירה שליט עלייה, נהפק ממטה לנחש, ומיד וינס משה מפניו (שמות ד ט). מי וינס, אלאaca רמי שנוי מקום, דברח מאתריה ומתקניה, ודאAiyo רזא ותפקחתה עיני שניהם (בראשית ג), ובמאי אתפקחו, למנדע טוב ורע, דהאו מטה כליל מפרוייהו, פד אתהפפ מבחן לmeta אטמר ביה צדיק וטוב לו, וכד אתהפפ ממטה לנחש אטמר ביה רשות וטוב לו.

תקונא חד ושתין

בראשית דא מתחשנה, אלהים דא אימא עלאה עובדא, דטרוייהו דחילו ורחיימו, את השמים דא קלא, ואת הארץ דא דבורא, ובכל לא חאבי אדם